

ವಿಚಾನವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ವಸ್ತುತಂತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೆಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಸ್ತುತಂತ್ರಗಳು ನಾವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪಡಿಪಡಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕುರಿಸುತ್ತವೆ.

ವಿಚಾನವು ನಿಶ್ಚಯವಾದುದೆಂದೂ ತಕ್ಷದ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೆಂದೂ ವಾಸ್ತವ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆಂದೂ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗದ ಬಲವನ್ನು ಅಧರಿಸಿದೆ. ಉದಾ: ಕಲ್ಲು ಜಡಪಡಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ನಾವು ಕಾಣುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ‘ಜಡ’ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ‘ಚೈತನ್ಯ’ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದೂ ವಿಚಾನಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಜಡ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ವಿಚಾನದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಿತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೊಂದಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ವಿಚಾನವು ಮತ್ತು ದರ್ಶನಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾನವು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಬುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ದರ್ಶನಗಳು ಸಮಸ್ಯೆ ಚೈತನ್ಯವೆಂದೇ ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಉಪನಿಷತ್ತಗಳು ಸಮಸ್ಯೆ ವಸ್ತುಜಾತಗಳು ಚೈತನ್ಯದ ಲೀಲೆಯಿಂದೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪಂಚಭಾತಗಳು, ಪಂಕೀಂದ್ರಿಯಗಳು, ಜ್ಞಾನರೂಪ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾರೂಪ ಎರಡೂ ಚೈತನ್ಯದ ಲೀಲೆಯೇ ಆಗಿದೆಯಿಂದು ಸಾರ್ಥಕವೇ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಪ್ಪು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಚಾನ ಇವುಗಳ ನಡುವಣ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಹೇಳಿಕೆಗೇ ನಾವು ವಿಚಾನಯಿಗಿದಿಂದ ದಾಟ ‘ತಾತ್ತ್ವಿಕಯುಗ’ ದಲ್ಲಿ ನೇಲಿಯೂರಿ ನಿತಿದ್ವೇ. ಮತದ ಸತ್ಯ ವಿಚಾನದ ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದುದೇನೂ ಸಿ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಮತ ಮತ್ತು ವಿಚಾನ ತೀರ್ಣವ ಸತ್ಯಗಳು ಒಂದೇ. ಆದರೆ, ಅವರೆಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಲ್ಲಿ ಕಾಮ, ಕ್ಷೋಧ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮಾತ್ರಯ ಮುಂತಾದ ಭಾವಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು

ಜಡಚೈತನ್ಯ

ಹದಗೊಳಿಸಿ ಚಿತ್ತಸ್ಥಾಪನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದೂ ದ್ವೇಷಾಸೂರ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದೂ ಪರಸ್ಪರ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದೂ ‘ಮತ’ದ ಉದ್ದೇಶವೆಂಬುದು ಸ್ವಾಪ್ತ! ಆದರೆ, ವಿಚಾನವು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರದು. ಅದು ಹೊರಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತತ್ವಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇವು ಮಾತ್ರ ವಿಚಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸತ್ಯಗಳು! ಮತ ಮತ್ತು ವಿಚಾನಗಳ ಪರಿಮಿತಿ, ದೃಷ್ಟಿ ಧೈರ್ಯಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವುದು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ. ಹೀಗಾಗಿ, ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಡಲಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ಅನಗತ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರಿಂದು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯಜಾತಿಗೆ ಅವು ಬೇಕಾಗಿವೆ.

ಹೀಗೆ ವಿಚಾನ ಮತ್ತು ಮತದ ನಿಲುಮೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಗಿರುವುದು ಸೂರ್ಯಸ್ವಾಪ್ತ. ಆದರೆ, ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಂಗಿಗಳು ಹತ್ತಾರಿವೆ. ಯೋಗವಿಚಾನ, ಪರಾಮರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರ, ಅಯ್ಯವೇದ, ವೈಶೇಷಿಕ ದರ್ಶನ, ಹೇಂಡಾರ ಮುಂತಾದುವ ವಿಚಾನ ಹೇಳುವ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಹಿಂದಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಬರಹಗಾರರೂ ಆಗಿಧ್ಯ ದೇವುದು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಭಾರತೀಯ ‘ಯೋಗವಿಚಾನ’ವೇ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಕ್ಷಯಿತ್ವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆದರು ಒಮ್ಮೆ ಬೆಳೆಗರೆ ಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮಾಗಿ ಇವಾಗಿ ನಡೆದ ಸಂದರ್ಭ, ‘ಜಡಚೈತನ್ಯ’ದ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೆಳಿಲ್ಲತ್ತದೆ. ಬೆಳಗರೆ ಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮಾಗಿಗೆ ಆದ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆಯೇ ನಿರೂಪಿಸಿಕಾರಿದೆ: ‘ಜಡಚೈತನ್ಯ ಎಂಬ ಎರಡು

ಮಾತುಗಳಿವೆ. ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೋ ಅಥವ ಅವೇರಡೂ ಒಂದೆಯೋ.’ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೇವುದು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ‘ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕೋ ಶಿದ್ಧಾತಿಸಬೇಕೋ?’ ಎಂದರು.

ಇದು ಶಿದ್ಧಾತಿಸಬಾಗಲೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೊರಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಹೇಳಿ ಶಿರೀರ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಧ್ಯಾನ ಆಯಾಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರವಾಗುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಆದರು ಹ್ಯಾದರು, ಕಂತ, ಭೂಮಧ್ಯ, ಕಂತದ ಹಿಂಬದಿ, ಬಲಬದಿ, ಬಲಭೂಜ, ಹೀಗೆ ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಹದಿನ್ಯೆದು ನಿಮಿಪ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಂಗ್ಯಿಲ್ಲಿ ಪನೋ ಭಾರ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿತು. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಂಟಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಅದು ಬರಬರುತ್ತಾ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ನಾನು ಕಣ್ಣಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ ಇದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ‘ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ಜಡಮ್ಮೆ ಹೇಳಿಸಬೇಕೋ ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವವೇಳಿ’ ಎಂದರು. ನಾನು ಹೇಳನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಕಣ್ಣಕೆರೆಯಲು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಕಣ್ಣತೆರೆಯಾಗ ಅಂಗ್ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಗುಂಡುಕಲ್ಲು ಇತ್ತು. ಅದು ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರಕೆಂಪನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು.

ಆ ಗುಂಡುಕಲ್ಲು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಜಡ. ಆದರೆ, ಆದ ಅನುಭವವೇ ಬೇರೆ. ನಾವು ಚಲಿಸಿದರ ಹೇಳನವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ; ಚಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಜಡವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ನಿಷ್ಠೆಯು. ಆದರೆ, ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಜಡವಲ್ಲ; ಅವೆಲ್ಲವೂ ಚೈತನ್ಯ! ಇದು ಭಾರತೀಯ ‘ಯಾಗಂಶಾಸ್ತ್ರ’ ನಮಗೆ ಜಡ ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕ್ರಮ. ವಿಚಾನವು ಬಂದು ಹಂತದ ವರಗೆ ನಮೋಡನೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಯೋಗವಿಚಾನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದರ್ಶನಗಳು ಉಳಿದ ದಾರಿಯನ್ನು ಕುಮಿಸುತ್ತವೆ ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಕುವೆಂಪು ‘ತೆಗೆ ಜಡವೆಂಬುದು ಸುಳ್ಳಿ. ಚೈತನ್ಯದ ಲೀಲೆ’ ಎಂದರು. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ ಚೈತನ್ಯದ ಪ್ರಾಚೀನಯಾನ ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆ?

■ ಪ್ರಾರಂಭಿಕೀವಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

◆ ಲೋಕಕ್ಷೇತ್ರ ಮತವೇ ಹೊರತು ಮತಕ್ಷೇತ್ರ ಲೋಕವಲ್ಲ.

—ಡಿ.ಎ.ಜಿ.

◆ ನನಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯವೇ ದೇವಾಲಯ, ಕರುಕೆಯೇ ತತ್ತ್ವ, ಇದೇ ನನ್ನ ಧರ್ಮ. —ದರ್ಶೀಲಾಮ

◆ ವಿವೇಕ ಎಂದರೆ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವುದು, ವಿಶೇಷಿಸುವುದು, ತಾಗುವುದು, ಅಳೆಯುವುದು.

—ಎಂ. ಗೋವಾಲಕ್ಷ್ಮೆ ಅಡಿಗ

◆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾನವನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಮಂಬಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಮಂಬಿಯೂ

—ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ

◆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಬೆರೆಯಾಗಿ ಅವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ತೋಷಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ.

—ಪುರಾಣ

◆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸು.

—ಪುಂ ಕ್ರಿಸ್ತ

◆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ತಿರುಳು ಒಳೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿತ್ತವು.

—ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿವೇಕಾನಂದ

◆ ಪಕ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಕೆಲವರ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವ ಮಚ್ಚು.

—ಅಲ್ಕಾನ್ ಇಂಡ್ರಾ ಪ್ರೋವ್